

Atlanta, Thành phố Cuốn-Theo-Chiều-Gió

*Đây Atlanta / Gone With The Wind
Đây Atlanta / Martin Luther King
Đây Atlanta / với Civil War
Stone Mountain / Cyclorama...*

Bốn câu đầu bài ca Tình Nghệ Sĩ của Đoàn Chuẩn và Từ Linh như đang vang vọng, hoà âm với 4 câu giới thiệu 4 địa danh lịch sử quan trọng nhất của Thành phố ATLANTA, Tiểu bang Georgia, Hoa Kỳ.

Atlanta Convention/Visitor Center

Từ khi xa quê hương ra đi đến vùng đất hứa, sau khi tạm cư tại Virginia 4 năm, tôi đã di chuyển xuống Georgia được 16 năm. Khí hậu ôn hoà, không nóng lạnh quá, chỉ lạnh khi có chilly, nếu đôi lần có tuyết thì tuyết cũng rất mỏng. Ngay sau khi lái xe 12 tiếng đồng từ Bắc xuống Nam, tôi đã cảm thấy yên tâm đặt chân xuống căn nhà nho nhỏ với vườn trước vườn sau rộng rãi-tha-hồ-mệt đã mua sẵn từ trước và kiếm ngay được một việc làm mới về điện tử, dù đồng lương tương đối thấp.

Tháng đầu tiên làm quen với nơi sinh sống mới, bước chân khám phá đã phiêu du khắp các danh lam thắng cảnh của Atlanta (ALT). Thành phố là một vùng đồi có nhiều cây xanh, những cánh rừng nhỏ rải rác xen lẫn với những khu dân cư cao thấp, phong cảnh thiên nhiên đẹp và an bình. Những nhà cao tầng skyscrapers cũng rải rác tạo thành một skyline dài hơn chục mile, bao gồm 3 khu vực vươn cao lên trời cách nhau bằng những vùng thấp bao phủ bởi những chòm cây xanh: Khu trung tâm được đánh dấu bởi mấy tòa nhà tháp nhọn mà cái cao nhất ALT là Bank of America 1023ft, khu Lenox & Buckhead, khu Perimeter tức vòng đai phía bắc, đánh dấu bởi tòa nhà King and Queen. Phía đông nam có tảng núi Stone Mountain. Những xa lộ I-75, I-85, I-20, GA400 và GA78 chạy xuyên qua thành phố, cùng xa lộ vòng đai I-285 dài gần 60 dặm. Men theo các xa lộ có hệ thống tàu điện Marta gồm 2 đường thẳng góc và 1 chéo xuyên qua trung tâm.

Atlanta Skyline

Lần thứ nhất, từ nhà theo khúc xa lộ I-85 có 12 làn xe dày đặc xe cộ, tôi tìm đến nhà ga địa đầu đông-bắc là Doraville, một khu vực đông nhất cộng đồng Việt Nam và Hispanic, để đáp line đông-bắc tây-nam chạy thẳng xuống nhà ga cuối Hartsfield

Jackson Intl Airport mất khoảng 40 phút. Lúc gần trung tâm Downtown, tàu chui vào hầm sâu dưới lòng đất, chạy thêm 2 mile thì tới nhà ga trung ương Five Points rất lớn ở độ sâu bằng tòa nhà chục tầng, rồi chạy tiếp xuống ga cuối cùng. Đi vòng vo xem cảnh phi trường ALT rộng mênh mông với 2 khu hành khách song song và một cảng quốc tế (năm 2011 được xây dựng hoàn toàn mới rất hiện đại, có cái runway chạy ngay ở tầng trên cao xa lộ I-285). Tất cả có 5 đường bay với lưu lượng hành khách đông nhất thế giới (từ 8 đến 9 chục triệu/năm). Lên xe điện trở về trung tâm, đổi sang line thẳng góc chạy tới 2 cực đông Indian Creek và tây High Tower và cuối cùng lại đổi sang line chéo chạy lên tận phía bắc là North Springs. Ngồi miết trên xe khứ hồi, ngắm cảnh hai bên đường và xuống tại Five Points, cuộc bộ, làm một cuộc thăm dò đầu tiên khu trung tâm. Nhớ lại hồi còn tạm cư ở VA, tôi đã mấy lần đi New York City và Washington DC, biết mạng lưới xe điện ngầm nhưng chưa có dịp làm quen nên bây giờ đi trên hệ thống Marta thì cảm thấy vô cùng thích thú. Nếu muốn, cứ tha hồ ngồi lại trên tàu đi khắp nơi hoặc ở lại trong nhà ga, không phải mua thêm vé, suốt ngày.

Dần dần, Atlanta trở thành quen thuộc đối với tôi. Hệ thống xa lộ và hệ thống tàu điện sớm giúp tôi lang thang đi khắp thành phố vào những ngày sau đó. Để có ý niệm khái quát về danh lam thắng cảnh của ALT, không gì tiện hơn là ghi chép lại đoạn kết trong Tuỳ bút/Ký sự San Diego (Lạc Bước Đào Nguyên) của tôi, như sau:

Luôn luôn sự trở về Atlanta vẫn là điều khiến sói già háo hức nhất. Nếu San Diego có vịnh biển, cầu bắc qua vịnh, tàu thuyền to nhỏ và những đồi cao thấp trập trùng san sát nhà cửa nho nhỏ ở phía sau,

thì Atlanta có Stone Mountain hùng vĩ và hoành tráng với tượng khắc nổi mấy vị tướng trong cuộc nội chiến Hoa Kỳ trên sườn núi, có công viên lịch sử Olympics và nhiều hồ đẹp ở không xa. Nếu San Diego có Sea World và Whale Watch Tour thì Atlanta có một Aquarium lớn nhất thế giới. Nếu San Diego có Sở Thú nổi tiếng thì ngay bên cạnh Sở Thú Atlanta còn có Cyclorama với khán đài quay vòng trước cảnh chiến trường hoành tráng của cuộc nội chiến. Ngoài ra Atlanta còn có hệ thống xe điện ngầm và khu phố nửa chìm nửa nổi Underground. Phi trường Atlanta khổng lồ, tối tân, và đứng đầu thế giới về lưu lượng hành khách. Còn gì nữa? Atlanta có bảo tàng M.L.King, có di tích tư thất của tác giả Cuốn Theo Chiều Gió, cũng có các bảo tàng mỹ thuật, lịch sử hay khoa học, có Fox Theater tráng lệ, có

giàn nhạc giao hưởng và đoàn vũ Ballet lớn, có toà nhà hình trụ tròn Westin Peachtree Plaza 73 tầng mà 2 tầng trên đỉnh tự động quay vòng để ngắm cảnh Atlanta, có Trụ sở CNN và cả The World of Coca Cola...tất cả những cái này đều nổi tiếng. Cuối cùng: Skyline của Atlanta đẹp hơn San Diego. Mà Atlanta còn là thủ phủ chính trị, kinh tế, văn hoá, giáo dục(đặc biệt: Viện Đại học Kỹ thuật GA Tech)...của cả một tiểu bang nữa ! Ôi, Atlanta mới đẹp tuyệt vời, đẹp trong tận cùng sâu thẳm của trái tim ta!

Phải kể thêm một số chi tiết đáng chú ý vào bản liệt kê trên đây thuộc vùng Downtown và Metro Atlanta cùng phụ cận: Ngoài cái bể cá lớn nhất thế giới (8 triệu rưỡi gallon) khánh thành 2005, trung tâm mới 2008 của Coca Cola, bảo tàng Mỹ thuật được đại tân trang 2005... có các công trình Thế vận hội 1996 còn để lại, vòng đua xe hơi ALT Speed Way 124,000 chỗ ngồi, Thư viện Bảo tàng J.Carter, Mall of Georgia 1,700,000 square ft (lớn thứ nhì ở Mỹ), 2 cái arena đồ xô (Gwinnett và Phillips), 3 cái civic & performing arts center hiện đại ở các quận Cobb, Gwinnett và Downtown, cái khải hoàn môn Millennium Gate (kiến trúc thu nhỏ Arc de Triump của Paris) ở khu Atlantic Station, cái Ferry Wheel cao ngất ngặn ở giữa Downtown 2013, Khu giải trí Six Flags và White Water ở kế vòng đai I-285, Hindu Temple ở Liburn (cấu trúc mới mẻ, giống như đền đài Angkor Vat), Lake Lanier ở vùng phụ cận không xa lắm...đủ số là những công trình mới xây cất hay tái thiết trong vòng một chục năm nay. Là một cư dân địa phương đến nay đã 16 năm mà tôi chỉ mới đi thăm được chừng 3/4 danh lam thắng cảnh, tuy rằng có nơi đã đến rất nhiều lần, nhưng với thành tích tương đối nhỏ đó nếu muốn thuật lại thì cũng đòi hỏi phải viết liên tục 4,5 kỳ mới đủ. Bởi vậy bài bút ký ngắn ngủi này chưa thể đi sâu vào chi tiết. Chỉ tạm thuật rằng:.....

Một ngày kia, tôi có dịp đứng trước căn nhà của tác giả viết tác phẩm lừng danh Cuốn Theo Chiều Gió: M.Mitchell House. Hình dáng bên ngoài có vẻ bình thường, nhưng dường như khi đứng chiêm ngưỡng ngôi nhà lịch sử cuộc nội chiến Hoa Kỳ, trong đầu tôi đang bừng bừng lên cảnh tượng khói lửa rừng rực ngút trời thiêu sạch Atlanta và cảnh đám đông dân chúng đang chạy tản cư trong nỗi sợ kinh hoàng của cuốn phim bất hủ Gone With The Wind. Rồi một ngày khác, sau khi vào Zoo ALT xem thú rừng, trong đó có con gấu Panda rất quý hiếm lấy giống từ China. Sau mấy tiếng đồng hồ, lúc ra về, tôi không thể bỏ qua ALT Cyclorama. Ngồi trên khán đài tự động quay chậm chậm, tôi đã được mục kích cảnh huy hoàng của sân khấu hình vành khăn

dài 385ft, cao 42ft như đang quay ngược với chiều quay của mình, diễn tả những trận đấu kinh hoàng tại thủ phủ Atlanta của quân dân miền Nam. Đại bác nổ âm âm, khói lửa mịt mù, thật là một bản anh hùng ca thời nội chiến!

Stone Mountain Park

Tiếp theo, vào một ngày sau đó, tôi đến Stone Mountain, một thắng cảnh đã một thời được mệnh danh là Kỳ quan thứ 8 trên thế giới. Tầng đá núi nhẵn nhụi cao 825ft, hùng vĩ hiện ra trước mặt, giữa lưng chừng có bức tranh tượng khắc nổi trên đá, từng được coi là The World's Largest High Relief Carving (kích thước

160ft x 76ft, so sánh với Tượng 4 Tổng Thống HKỳ ở Rushmore Mountain cao 60ft), khắc họa 3 nhân vật lịch sử ngồi trên mình ngựa: President of the Confederacy J.David, General R.E.Lee và General S.Jackson. Lại một lần nữa tôi liên tưởng đến những vị anh hùng tử sĩ mà từ lâu tôi vẫn hằng ngưỡng mộ và giờ đây trong lòng tôi đang hoà trộn một niềm hãnh diện lẫn với một nỗi xót xa cay đắng: Cùng là thân chiến bại, nhưng ở

đất nước này được tôn sùng trái lại ở trên chính quê hương tôi thì bây giờ mặc dầu đã chết vẫn chưa được an giấc ngàn thu ... Tại đây, một cáp treo đưa tôi lên đỉnh núi, từ đó ngắm skyline ATL mờ mờ qua mây. Từ khoảng tháng Tư tới tháng Tám, mỗi cuối tuần nơi đây còn có Lazer show vô cùng đẹp mắt. Những vạch ánh sáng tua tủa nhiều màu của tia Lazer đồng thời với pháo bông rực rỡ và âm thanh trầm bổng của nhạc nền. Vào thời gian tôi có mặt, nghe bài hát Georgia On My Mind nổi tiếng qua giọng ca Ray Charles, ngọt ngào tha thiết như ru lịm hồn tôi, đã làm tan biến hẳn thái độ thờ ơ đã từng cảm thấy trước đây đối với người nhạc sĩ tài danh này. Khu thắng cảnh ST Mountain cũng là một trung tâm giải trí rất lớn, có hồ rộng với xuồng đạp nước, Riverboat cruise, Scenic railroad quanh núi, sân trượt băng bằng tuyết nhân tạo rất rộng vào mùa Đông và rất nhiều môn giải trí thường thấy ở các trung tâm giải trí lớn khác.

Cũng một lần tôi đến thăm M.L.King Center. Ngôi mộ nằm giữa hồ nước trong veo, nhắc nhở tôi hình ảnh một con người nổi danh với bài diễn văn I Have A Dream.

Martin Luther King Center

Riêng về những Trung tâm trình diễn nghệ thuật thì tôi đã có cơ hội tham dự khá nhiều buổi trình diễn của ATL Symphony Orchestra, ATL Ballet và các đoàn vũ khác tại Fox Theater, tại Woodruff Arts Center và các Civic Center lớn ở rải rác nhiều nơi, tại Phillips và Gwinnett Arena. Nào là Nutcracker, Cô bé lọ lem, Hồ Thiên nga, nào là Hamlet, Disney on Ice... Vào năm 2008, tôi

đã có dịp đến xem đoàn ca nhạc ASIA trình diễn ở ATL Civic Center. Năm ngoái, ngay ở Botanical Garden, kề cận công viên Piedmond, có múa ballet trên thảm cỏ ngoài trời, tưởng như mình đang xem các nam nữ tiên đồng biểu diễn vũ điệu Nghệ thường. Nên đặc biệt kể thêm về rạp Fox: kiến trúc cổ điển lộng lẫy, tráng lệ, huy hoàng mang sắc thái một ngôi giáo đường mosque. Bên trong có những đại sảnh hay ballroom trang hoàng đẹp mắt theo kiểu Ai cập, Hi Lạp, La mã, hay kiểu cách cung đình. Vào năm 1929, rạp tượng trưng cho một Grand Lady of Georgia (Đại Phu Nhân GA), có 4,500 ghế khán giả, với tấm màn nhung đại vĩ tuyến trên một sân khấu rộng 125ft, cao 85ft và vòm trần là một nền trời xanh đầy sao di động chập chờn trong làn sóng âm thanh của người nghệ sĩ biểu diễn trước mỗi buổi diễn với cây đại cầm được coi như một trong những đại-phong-cầm-nhà-hát khổng lồ của nước Mỹ. Còn loại trần trang trí cảnh bầu trời thì chỉ ngày nay mới trở thành quen thuộc như ta thường thấy tại Las Vegas.

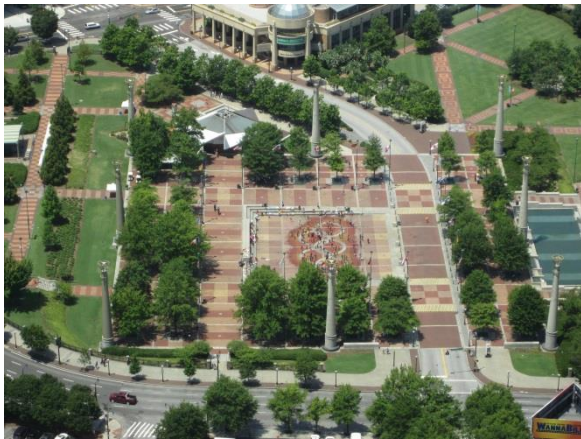

Nói đến Atlanta hiện đại là phải nghĩ ngay tới Georgia Aquarium tọa lạc ngay bên công viên Olympics. Là một công trình mới được xây cất vào năm 2005 nên rất vĩ đại, tối tân. Ai cũng háo hức ưu tiên tìm đến cái bể cá lớn nhất (trong số gần chục cái) đặt tên là Ocean Voyager. Khách chui qua một đường hầm (tunnel) dài bằng kính, có một lần trải thang cuốn tự động, một lần đi bộ và áp vào tường là một hàng ghế dài, cả 3 phía qua lớp kính dày chỉ nhìn thấy nước trong xanh và cá lớn nhỏ đang lớn vờn quanh mình. (Thử tưởng tượng nếu...nếu cái tunnel này vỡ thì sao?) Sau đó khách đi tới một khán đài đối diện với một cửa sổ thật lớn mà theo giấy quảng cáo và tấm bảng gắn

bên cạnh thì : Ocean Voyager chứa 6,300,000 gallon nước, dài 284ft, sâu 30ft; cửa sổ chế tạo bằng chất Acrylic 17 strongglass, dài 61ft, cao 23ft, dày 2ft (xin nhắc lại: những 2 feet) và nước được giữ ở 76 độ F. Lần đến xem thứ tư vào năm 2010, tôi được hướng dẫn viên cho biết con cá whale shark lúc đó dài tới 16ft. Cùng thời gian này, ở đây còn triển lãm lưu động con tàu Titanic thu nhỏ. Quả thật GA Aquarium xứng đáng mệnh danh là một bể cá lớn nhất thế giới.

Ngay kế bên Aquarium là World of Coca Cola. Đã 2 lần tôi đến xem. Lần thứ hai vào năm 2010 tại trụ sở mới rộng gấp đôi cái cũ và hấp dẫn hơn. Một địa điểm từ rất lâu tôi ghé đến mà không vào xem vì nghĩ là chẳng có gì đặc biệt nhưng mới đây đã không thể bỏ qua. Đó là Fernbank, một viện bảo tàng khoa học. Dĩ nhiên có nhiều phòng (như dinosaur, mummy Ai cập, Apollo spacecraft, phim Imax...), nhưng đặc biệt có một khu gọi là Planetarium với cái vòm 70ft đường kính chiếu hình vũ trụ và một phòng thí nghiệm vi điện tử (Electron Microscopy).

Một địa điểm trọng tâm của ALT được du khách chú ý là Underground. Sự thật đó chỉ là một khu phố nửa chìm nửa nổi (bởi thế đất là một khu đồi có độ chênh cao). Có lẽ tôi đã sớm tìm đến nơi này là do sự tò mò vì nó có thể ví như trái tim của Atlanta cổ. Nghe nói khu vực quanh đây có cái đèn thấp bằng gas dựng từ năm 1850, một cái cột trụ chỉ Zero Mile và rải rác đâu đó có khá nhiều tượng tằm cỡ người thật. Một giấy phở ngâm dài độ 3,4 trăm bước, có chừng hơn chục nhà hàng ăn và 100 cửa hàng mà giữa phố có nhiều cỗ xe thuộc loại street car trang trí và trưng bày hàng hoá, phần nhiều về mỹ nghệ. Tôi tạt qua một số cửa hàng và chọn mua 1 cái lắc có hình ALT skyline rất đẹp mà từ đó tới nay tôi vẫn treo tòn ten trong xe hơi. Hơi tối tăm và ẩm mốc, lại thêm vài chỗ có lối khuất nẻo dẫn xuống gian hầm sâu, hình như ở đó là nơi nghe nhạc, nhảy múa, uống rượu. Liên tưởng đến những địa điểm gọi là hầm rượu ở Luân đôn nên tôi không dám bước xuống và nghĩ rằng chẳng còn gì hấp dẫn nên đi ra ngoài phố hầm. Bên ngoài ở tầng trên, một bên có thang cuốn dẫn lên một khu phố cổ, một bên là khoảng sân lộ thiên có một bức tường thác nước dài. Qua rất nhiều

bậc thang leo lên tầng trên cao nhất là mặt đường phố ALT, tôi có cảm tưởng như vừa ngoi lên từ địa ngục huyền bí để cái nhìn vỡ oà, mở toang sáng loà trước những toà nhà cao đẹp chung quanh, trong đó có một cái tháp mà dạ hội mừng năm mới được tổ chức theo truyền thống cho một quả đào hung hung đỏ vàng từ từ rơi, trong khi pháo hoa muôn màu sắc tưng bừng nở trên bầu trời Downtown.

Nhìn từ Sun Dial xuống công viên Olympics & Downtown

Muốn đi đó đi đây ngắm cảnh ALT, có thể tham dự những Tour du lịch với thẻ City Pass, kể cả có thể leo lên chiếc Ferry wheel mới dựng năm 2013. Hoặc như trước đây, có quảng cáo tour du ngoạn balloon hay trực thăng như từng thấy ở các thành phố

lớn hay thác Niagara. Nhưng nếu muốn đi tự túc đến đa số địa điểm nổi tiếng ở trong vòng Downtown, có lẽ cách tiện nhất để tránh đường xá đông nghẹt xe cộ là trước hết phải có tấm bản đồ và các tờ brochure quảng cáo (lấy free ở Visitor Center, khách sạn, bến xe...) rồi dùng xe điện Marta và mạng lưới xe bus phụ thuộc (không phải mua thêm vé), giống như hồi tôi mới đến ALT, đi xe điện xuống nhà ga Five Points rồi thông thả cuộc bộ đến thăm trước tiên những nơi gần nhất ở chung quanh khu trung tâm, như Underground, Aquarium, Coca Cola, CNN, State Capitol... Để ngắm toàn cảnh thành phố từ trên cao, vào một dịp kỷ niệm gia đình mới đây, tôi đã đến nhà hàng Sun Dial cao 73 tầng. Từ trên cao, vừa thưởng thức bữa ăn ngon, vừa ngắm cảnh ATL theo vòng quay tự động từ từ hiện ra bên khung cửa kính, y như một cuốn phim quay chậm. Thú thật khi du lịch đến thành phố nào có tháp cao hay nhà chọc trời thì tôi không bao giờ bỏ qua được cái thú ngắm cảnh từ trên cao. Riêng đối với toà nhà Westin hình trụ tròn xoay này, đây là lần thứ hai tôi đã lên tận đỉnh. Nơi kia sát dưới chân mình là công viên Centennial Olympics, Aquarium, Georgia Dome, Turner Field Stadium và toà nhà Capitol của Tiểu bang GA có cái vòm mái vàng óng ánh. Xa hơn chút là cây cầu giao lộ I-75/I-20, toà nhà Bank of America cao nhất ALT, Học viện Georgia Tech. Cứ mỗi lần trông thấy ngôi trường đại học khá nổi tiếng này, lòng tôi lại rung lên một niềm hãnh diện nho nhỏ của một người cha và một người mẹ vất vả nuôi con từ khi lập cư trên quê hương mới với hai bàn tay trắng đến khi nhìn thấy đứa con thân yêu ấy trưởng thành từ chính ngôi trường này (vào năm 2004)! Xa xa hơn khoảng một chục dặm là Stone Mountain vươn cái chòm đá lên khỏi lùm cây xanh ngắt. Mây trời trắng toát lững lờ bay, Ôi! Atlanta sao đẹp quá! Và Atlanta còn tiềm ẩn rất nhiều cảnh thơ mộng, nhất là về đêm. Atlanta, Gone With The Wind City của một thời lịch sử bi thảm nhưng oai hùng, đã vực dậy sau lần bị tàn phá bởi ngọn lửa chiến tranh để luôn luôn đổi mới cho hiện đại. Là dân địa phương, tôi sẽ vui sống ở Atlanta suốt đời, còn nếu là du khách, chắc hẳn sẽ ước mong nhiều lần tái ngộ.

